

چگونه باید رسن را در پرسپولیس حفظ کرد

صداقت برای تخفیف ۵۰ درصدی

سوزه روز

برای فصل بعد و داستان نقل و انتقالات پرسپولیس حتماً یکی از چالش‌های باشگاه حفظ بشار رسن خواهد بود؛ کم‌اینکه این چالش مدتی است برای رسول پناه و همقطاران‌ش شروع شده و به روزهای سرنوشت‌سازش رسیده است.

هواداران پرسپولیس اخیراً کمپینی در فضای مجازی راه انداخته‌اند و هشتگ «بشار باید بماند» دست به دست بین‌شان می‌چرخد و مورد بحث قرار می‌گیرد. با مرور بر نمایش‌های رسن در ترکیب پرسپولیس و میزان توانمندی و کارایی‌اش در خط میانی حالا برکادر فنی، هواداران و مدیریت باشگاه واضح و آشکار است که باید این بازیکن خلاق و تعیین‌کننده را حفظ کرد اما چطوری؟ اگر باشگاه پرسپولیس یک باشگاه واقعی باشد و مدیرانش مدیر باشند و پشت‌شان به تصمیمات منطقی و عاقلانه قرص باشد حتماً همین امروز بشار رسن را صدا خواهند زد که به باشگاه بیاید. آنجاست که رسول پناه می‌تواند در مواجهه با ستاره تیمش از او بخواهد به خاطر محدودیت در منابع مالی، مشکلات عدیده اقتصادی ناشی از تحریم‌ها و دوران کرونایی و جرایم کمرشکنی که هر لحظه ممکن است آینده باشگاه را به مخاطره بیندازد با رقمی بسیار پایین‌تر از قبل قراردادش را تمدید کند. شاید در نگاه اول این مسأله با اعتراض بشار و مدیر برنامه‌هایش مواجه شود اما این شرایطی اضطراری است و نمی‌توان از آن فرار کرد. هر چند برای بشار شاید حتی تخفیفی ۵۰ درصدی هم به معنای بالا رفتن قراردادش نسبت به گذشته باشد.

بشار رسن حالا به خاطر تعهدش به پرسپولیس بیشتر روزهای سال را در تهران می‌گذراند و به ریال هزینه می‌کند. او اگر همین حالا به رستورانی شیک در تهران مراجعه کند باید دو دلار بپردازد تا یک پیتزا بخورد در حالی که وقتی به ایران آمد مثلاً ۶ دلار برای همان پیتزا می‌داد پس برای او که دلاری پول می‌گیرد زندگی در تهران راحت‌تر هم شده و حتی اگر نصف مبلغ قرارداد قبلی‌اش قرارداد جدیدی تمدید کند باز هم برنده است. مدیران باشگاه پرسپولیس باید بشار رسن و بازیکنان خارجی دیگرشان را با واقعیت‌های اقتصادی حاکم بر جامعه و باشگاه آگاه کنند. این البته چیز غریبی هم نیست. همین حالا در سری‌آ، لیگ برتر انگلیس یا لالیگا حتماً باشگاه‌هایی را پیدا می‌کنید که مدیران‌شان با روی گشاده و بدون استرس از بازیکنان‌شان می‌خواهند دستمزدشان را کم کنند؛ حالا چه دلیلش مشکلات اقتصادی ناشی از کرونا باشد چه محدودیت منابع مالی و کمبود اسپانسر.

مهدی رسول پناه باید بشار رسن را با واقعیات باشگاهش مواجه کند و برای متقاعد کردن او صداقت را بیشه بگیرد که اتفاقاً شاید این صداقت جواب بدهد. باور کنید اگر امروز رسول پناه به رسن بگوید با ۲۰۰ هزار دلار قرارداد تو را منعقد خواهیم کرد (هر چند این رقم هم برای باشگاه سنگین است) اما به موقع اقساط قرارداد را پرداخت می‌کنیم، شاید رسن راضی شود کم‌اینکه او در این چند سال بخصوص دو سال اخیر بیشتر به خاطر وعده‌های پوشالی مدیران پرسپولیس و اینکه هر بار قول و وعده‌ای دادند و به آن عمل نکردند گلايه‌مند بوده و در مصاحبه‌هایش به این بدعهدی‌ها اشاره کرده است.

در عین حال چنانچه مدیران باشگاه پرسپولیس از سواد لازم بهره‌برند و با آگاهی از مارکت فوتبال منطقه به حوزه نقل و انتقالات باشگاه‌شان و تمدید قرارداد‌های ستاره‌های اینچینی ورود کنند، می‌دانند در همان لیگ قطر ظاهر اثر و متمند منطقه، باشگاه‌ها – که همه از یک منبع مشترک به نام کمیته المپیک هدایت و سازماندهی می‌شوند – با بودجه‌ای انقباضی مواجه شده و دیگر برای جذب بازیکنان جدید به صورت گزاف هزینه نمی‌کنند.

در واقع شاید اگر همین حالا تیم‌های قطری به ستاره‌های فوتبال ایران پیشنهادهای ۳۰۰ هزار دلاری می‌دادند همه آنها بدر نظر گرفتن اینکه این رقم چیزی حدود ۷ میلیارد تومان خواهد شد بلافاصله چمدان می‌پستند اما خبری از قرارداد‌های ۳۰۰ هزار دلاری نیست. یعنی بشار رسنی که امروز با پرسپولیس قراردادی ۴۲۰ هزار دلاری دارد هرگز با این رقم تیمی در قطر پیدا نخواهد کرد و شاید اگر چنین پیشنهادی داشت تا حالا از پرسپولیس رفته بود.

حفظ بشار برای باشگاه پرسپولیس در سال‌های گذشته چیزی بین ۱/۲ تا ۱/۴ میلیارد تومان هزینه داشت اما حالا نزدیک به ۹ میلیارد هزینه دارد که این شدنی نیست. پس بهتر اینکه هر چه زودتر رسول پناه تعارف را کنار بگذارد و بادعوت از رسن، حقایق و شرایط تازه باشگاه را به صورت شفاف برایش شرح دهد.

بشار آماده‌ترین بازیکن تیم قهرمان بعد از کرونا

الماس ۵ قیراطی پرسپولیس

نگاه

محمد قراکزلو ۰۴ Mohammadghara04 @

پیشنهاد می‌کنم یک بار دیگر فیلم بازی پرسپولیس مقابل نساجی را PLAY کنید و از جزئیات نمایش دلپذیر بشار رسن لذت ببرید. شماره پنجه‌ی که مثل شماره ۱۰ واقعی آن وسط با هر حرکت عمقی و پاسش دلربایی می‌کند و حتی روی چمن مصنوعی چشم‌ها را به خود خیره کرده است.

بشار رسن روز بازی با نساجی بهترین بازیکن تیمش با به صورت کلی برترین بازیکن میدان بود. او مثل چند بازی گذشته در چنینش خاص خط میانی پرسپولیس که بازیکنانش مثل یک مربع کنار هم قرار گرفته بودند نقش یک پلی‌میکر را به بهترین شکل ممکن ایفا کرد و شبیه موتوری بود که از حرکت نمی‌ایستاد. بشار با هر بار راه افتادنش خط دفاع حریف را به هم می‌ریخت و نقش اصلی را در پی‌ریزی حمله ایفا می‌کرد. با دقت در کیفیت پاس‌های او و حرکات تهاجمی و مرگبارش حتماً می‌توانید او را الماس خط میانی پرسپولیس بدانید بخصوص که با کنار هم قرار دادن نمایش‌های این بازیکن در چند بازی اخیر به صراحت می‌توان گفت او در بهترین دوران حضورش در پرسپولیس بسر می‌برد و شاید آماده‌ترین بازیکن این تیم بعد از دوران کرونا و تعطیلی چهار ماهه مسابقات باشد. بشار رسن در حالی امروز این فوتبال دینامیک و مسحورکننده را ارائه می‌دهد که ظاهراً بدن او با آنچه در ذهن او می‌گذرد هماهنگی کامل دارد. بشار در حالی این حجم از آمادگی را طی بازی‌های اخیر به رخ کشیده که شاید چیزی حدود بیست روز بعد از بقیه نفرات تیم به تمرینات پیوست اما با یک هفته تمرین فشرده با مربی بدنساز تیمش به سطحی از توانایی رسید که در دیدار مقابل شاهین بوشهر و در شرایطی که تیمش با یک بازیکن کمتر از حریف باید برای برد می‌جنگید، ورق را به سود پرسپولیس برگرداند و تعویض طلایی یحیی لقب گرفت.

بشار مقابل فولاد هم خوب بود اما در مسجد سلیمان و قائم‌شهر مثل یک ستاره بازی کرد. فوتبالیستی خوشفکر، دونده و فعال که با هر بار نفوذش به دفاع حریف می‌توان انتظار خلق موقعیت و گل داشت.

نکته مهمی که در مورد بشار وجود دارد مربوط به ظاهر و فیزیک بدنی اوست. شاید در نگاه اول این پرسش به ذهن برسد که چرا با وجود بدن نه چندان عضلانی و قدرتمند کار راپیش می‌برد و با توپ از تنگناها عبور می‌کند؟

ویژگی فنی بشار چرخش سریع او همراه با توپ به سوی دروازه حریفان است؛ ویژگی که در بازی‌های فشرده فوتبال ایران کار دشوارتری هم به نظر می‌رسد. در واقع در فوتبال خودمان بازیکنان زیادی نداریم که بتوانند با چرخش سریع به سوی دروازه حریف تیم‌شان را در موقعیت حمله و برتر قرار دهند. اساساً مدافعان هم از این بازیکنان خوش‌شان نمی‌آید چون مواجهه رخ به رخ با بازیکنان نسبت به بازیکنی که پشت به

بشار در مسجد سلیمان و قائم‌شهر مثل یک ستاره بازی کرد. خوشفکر، دونده و فعال که با هر بار نفوذش به دفاع حریف می‌توان انتظار خلق موقعیت و گل داشت

دروازه قرار دارد کار به مراتب راحت‌تری است.

مهم‌ترین خصوصیت بشار شهامت حرکت مستقیمش به سمت دروازه حریفان است. کاری که شاید هافبکی مثل محسن مسلمان در پرسپولیس انجام نمی‌داد و این تفاوت برای تصمیم‌گیری در مورد ادامه همکاری برانکو با او در تیمش تأثیرگذار بود. محسن مسلمان هافبکی با توانمندی فوق‌العاده در ارسال پاس‌های تعیین‌کننده آن هم با زمانبندی کاملاً درست بود اما همواره دوست داشت در گوشه‌ای آرام قلمرویی مستطیل شکل و

محدود برای خود ایجاد کند و از همان منطقه وظایفش را به سرانجام برساند اما در فوتبال امروز دنیا که مربیان از بازیکنان می‌خواهند حتی ۰/۲ درصد بیشتر از توان خود مایه بگذارند، چنین بازیکنانی جایی در ترکیب پیدا نمی‌کنند. همان گونه که بازیکنی با سطح توانایی امید نورا فکن که غیر از ارسال پاس بلند و بازیسازي بلد است با هافبک‌های حریف دعواکند و حتی گل هم بزنند برای حضور در ترکیب سپاهان مسلمان را کاملاً پس می‌راند و نیمکت نشین می‌کند.

بشار رسن اما جایی در نقطه مقابل محسن مسلمان قرار می‌گیرد. بازیکنی با سطح بالایی از توانمندی در ارسال پاس و البته رعایت تایمینگ پاس دادن با یک ویژگی منحصر به فرد. زدن به قلب دفاع حریف همان کار ویژه‌ای است که بشار در تیم پرسپولیس و میانه میدان انجام می‌دهد و اینجاست که حتی مربی خودی هم نمی‌داند دقیقاً قرار است لحظه بعد چه اتفاقی بیفتد؛ مدافع حریف توی پای بشار می‌آید، ساختار دفاعی حریف به هم می‌ریزد و اینجاست که از قبل و کناره‌های دفاع می‌توان به حریف ضربه زد.

در تیم فعلی پرسپولیس غیر از بشار، بازیکن آماده دیگری به نام سیامک نعمتی هم از این ویژگی برخوردار است اما سیامک بیشتر با قدرت بدنی و عضلانی‌اش به قلب دفاع حریف می‌زند و توپ را پیش می‌راند و برعکس او، بشار بیشتر از ذهن و فکرش بهره می‌برد. در تیم پرسپولیس وجود چنین بازیکنانی به علاوه علی‌پور و امیری که از این خصوصیت بهره می‌برند باعث شده تا حریفان دچار سردرگمی شوند و همین یکی از نقاط برتری سرخ‌ها در مواجهه با حریفان‌شان بوده است.

در مورد بشار البته این ذهنیت وجود داشت که او در زمان توپ نداشتن خودش و تیمش به اندازه کافی نمی‌دود و در دفاع تیمی عنصر مفیدی نیست اما او در زمان دفاع عضو غیر فعالی نبوده و همواره حداقل نیمه فعال است. یعنی حتی اگر مثل کامیابی نیابا نعمتی برای گرفتن توپ تلاش نکند حداقل جلوی توپ می‌ایستد و به ساختار دفاعی تیمش کمک می‌کند.

شاید تنها نقطه ضعف فوتبال بشار این باشد که به اندازه هافبک هجومی بهترین تیم فوتبال ایران گل نمی‌زند و با اینکه بلد است ضربات آخر خوب و دقیقی بنوازد اما همواره در صدار سال پاس و ساختن موقعیت برای دیگر بازیکنان است تا جایی که بعد از سه فصل حضور در جمع سرخ‌ها سه گل در کارنامه او روئیده است.

با وجود این نقطه ضعف اما فوتبال رسن در این روزها حتی دیدنی‌تر از گذشته شده و می‌توان از نمایش‌های این فانتزیست خوشفکر لذت برد. اگر فیلم بازی با نساجی را دوباره تماشا کردید حتماً به پاس بیرون پای او به علی‌پور که خط دفاعی حریف را از بازی خارج کرد نگاه ویژه‌تری بیندازید.